

ارسطو

اخلاق

ترجمة: رضا مشايخي

مؤسسة انتشارات نگاه
«تأسیس ۱۳۵۲»

فهرست مطالب

زنگی و آثار و اندیشه‌های ارسکو	۷
گفتاری از مترجم	۳۳
کتاب اول. در خیر و سعادت	۴۱
کتاب دوم. فضیلت	۷۵
کتاب سوم. دنباله فضیلت: شجاعت و اعتدال مزاج	۹۹
کتاب چهارم. سایر فضایل	۱۳۷
کتاب پنجم. عدالت	۱۷۵
کتاب ششم. فضایل عقلانی	۲۱۳
کتاب هفتم. عدم اعتدال و لذت	۲۴۱
کتاب هشتم. دوستی	۲۸۱
کتاب نهم. دنباله دوستی	۳۱۷
کتاب دهم. خوشی و سعادت واقعی	۳۵۱
ضمیمه نخست بر کتاب اخلاق نیکوماگس	۳۸۹
قسمت اول. مسئله اخلاق در دنیای قدیم	۳۹۱
اخلاق قبل از ظهور حکیمان	۳۹۲
سرطاط، اخلاق عملی، تعلیم فضیلت	۳۹۷
اخلاق نظری، مقرن بودن فضیلت با علم و سعادت	۳۹۸

افلاطون، فضایل، اصولشان ناشی از عقل است و وحدتشان در عدالت ۴۰۱	قسمت سوم. مسئله اخلاق در قرن نوزدهم و بیستم ۵۰۷
غایت خیر و نیکی و عوامل آن، لذت دانش، تقوا و سعادت، کیفر گناه ۴۰۴	فلسفه اولی آلمانی و مسئله اخلاق ۵۰۹
ارسطو، قانون اخلاقی: تقوا و سعادت، فضایل: عدالت و دوستی زندگانی ۴۰۸	فلسفه تحقیقی او گوست کنت ۵۱۲
خصوصیات اخلاقی، پس از ارسطو، اخلاق فردی ۴۱۷	شارل رنوویه و علم اخلاق ۵۱۷
پیشگامان اپیکور، مکتب سیر نائیک ۴۱۷	اخلاق و مفهوم زندگانی: گویو، نیچه، اخلاق عملی (مبتنی بر خود قضايا) ۵۲۱
پیشگامان رواقیان؛ کلی ها، دفاعیه از کوشش و همت؛ پیرون، بی اعتمایی مطلق ۴۲۴	فردریک نیچه ۵۲۳
رواقیان؛ طبیعت و اراده، اخلاق فردی، عقل، اخلاق اجتماعی، حقوق طبیعی ۴۲۶	مکتب اجتماعی: علم رفتار و کردار ۵۳۲
تعالیم اپیکور (اپیکوریسم) در رم، لوکرس، مسلک رواقیان در رم ۴۳۴	جنبه علمی و باطن بینی در اخلاق ۵۳۷
اپیکرت، مارک اول؛ تسلیم و توکل مذهبی ۴۳۸	لغات و اصطلاحات ۵۴۳
افلاطونیان جدید، اخلاق عرفانی، توجه به خدا پرستی، فضایل علمی ۴۴۰	
خصوصیت اخلاق در دنیای قدیم: مفهوم تکلیف و وظیفه ۴۴۴	
قسمت دوم. مسئله اخلاق در دوران جدید ۴۴۷	
۱. اخلاق در عالم مسیحیت: ایمان، امید، احسان ۴۴۷	
۲. اخلاق در قرون وسطی: وجود اخلاقی ۴۵۰	
دکارت: اخلاق تجربی (استقرایی): روح و اتحادش با جسم، نشئه روح، علم و حسن نیت .. ۴۲۳	
مالبرانش، مناسبات تکامل، عشق به انظام ۴۶۲	
اسپینوزا، ترتب: به مفهوم مطلق نه خیری وجود دارد و نه شری، عافیت ۴۶۶	
لایبنیتس؛ خیر محض، غریزه اخلاق و عقلانی: طبیعت و فضل الهی، نظریه عشق ۴۷۳	
سیستم های اخلاقی مبتنی بر انتقام: «هابس؛ نفع شخصی؛ «هلوتیوس»؛ ۴۷۸	
بنتام؛ حساب اخلاقی: نفع عام ۴۸۳	
اخلاق مبتنی بر احساس: مفهوم اخلاق، غریزه اخلاق آدام اسمیت—تمایل طبیعی ۴۸۶	
کانت: اخلاق مبتنی بر اصل تکلیف تبدل صورت قانون به ماده، استقلال اراده ۴۹۲	
«استوارت میل»؛ کیفیت لذایذ، خود پسندی و نوع دوستی ۴۹۸	
«هربرت اسپنسر»: دست تقدیر اخلاق ۴۸۲	

فصل اول

۱. چنین به نظر می‌رسد که هر ابداع هنری و هر جستجو و همچنین هر عمل و کنکاش اندیشمندانه، در جهت سود و خیری است و به همین دلیل، حق داشتنده که خیر را غایتی^۱ دانند که در همه احوال به آن رو آورند^۲، گرچه، به نظر، بین غایات، اختلافاتی وجود دارد.
۲. برخی اوقات، پرداختن به فن معینی، در نفس خود غایتی است و برخی از موارد، غایت عبارت است از نتیجه و محصولی که علاوه بر اشتغالات به دست می‌آید. در فنونی که غایات آنها جدا از پرداختن به آنها است، نتایج حاصله از عمل، به طور طبیعی مهم تراز خود اشتغالات است.
۳. از آنجاکه اشتغالات، هرها، و علوم متعددند غایات نیز به اجبار متعددند: سلامت، غایت و هدف پژوهشکی؛ کشتی غایت ساختمان دریایی؛ پیروزی غایت نبرد؛ ثروت غایت فن تدبیر منزل است.^۳
۴. همه اشتغالات و همه این گونه فنون اختصاصی، تابع یک علم اصلی است: مثلاً ساختن افسار و آنچه مربوط به لوازم سوارکاری است به علم سواری وابسته است. این فنون بهنوبه خود و همچنین هر عمل جنگی، مربوط به علم جنگ و به همین

۱. خیر، غایت، *Bien*.

۲. معلوم نیست این تعریف از کیست – ارسسطو در تأثیف خود پیوسته به آن توجه دارد (متترجم فرانسوی).

۳. تدبیر منزل، اقتصاد: *Economie*

و اگر خیر فرد، منطبق بر خیر کشورش باشد، به نظر بسیار مهم‌تر و گرامی‌تر و با هدف‌های واقعی سازگارتر است، چه در این صورت، مصالح ملک را مد نظر داشته و در حرمت و احترامش می‌کوشند. مسلم است که خیر، اگر شامل شخص تنها‌ی باشد، نیکو است ولی اگر مناقبش، شامل قومی باشد به مراتب زیباتر و ارجمندتر است.

فصل سوم

اینست هدفی که در تحقیق حاضر ما، که به یک معنی کتابی است در سیاست تعقیب می‌شود. و اگر موضوعی که مورد بررسی قرار می‌گیرد، در هر نکته به دقت کنکاش نمایند، به حد کافی کامل می‌شود.

۱. در واقع در تأیفاتی که بنایشان بر موازین روحی است، باید دقت برابری را انتظار داشت، کما آنکه در تمام حرفه‌های دستی، چنین انتظاری روا نیست.

۲. در واقع چون زیبا و درست محک نقد در سیاست قرار گیرند، در حین تعبیر دچار تناقضات می‌شود که آنقدر دامنه‌دار و در معرض خطأ و لغزش است که گویی از قانون ناشی شده‌اند، نه اینکه اثراتی از طبیعت باشند.

۳. و همین امر توضیحی در برایر تناقضاتی در انواع نعمت‌ها است که بارها منشاء زیان بوده است — به دفعات اتفاق افتاده که ثروت در بعضی اشخاص مایه تباہی آنها گردیده، در صورتی که در برخی دیگر جرأت و شهامت‌شان را از بین برده است.

۴. پس باید از کسانی که از این مقولات بحث و از این اصول آغاز می‌کنند، اگر حقیقت را به نحو خشن و مجمل نمایان می‌سازند، اظهار رضایت کرد و اگر منحصرًا از واقعیات و نتایج عمومی گفتگو می‌شود نتایج بدست آمده فقط جنبه عام دارد. همچنین باید هر یک از قضایایی که مطرح می‌کنیم، با همین مفهوم استنباط شوند.^۱ در واقع مرد دانا، در هر نوع جستجو مترصد است که درجه دقت متناسب با کیفیت موضوع باشد. در غیر این صورت،

۱. در صورتی که بیشتر مؤلفین اخلاق، بر عکس دم از علم اخلاق می‌زنند.

قرار است فنون مشابه که وابسته به فنون دیگرند. بدین قرار هدف‌های کلیه علوم سازمان‌دهنده^۲ مهم‌تر از غایای علوم تابعه هستند.^۲

۵. به نسبت تحولات علوم سازمان‌دهنده است که علوم وابسته را پیروی می‌نمایند — مهم نیست که خود اشتغالات، هدف اعمال ما باشد، یا آنکه نتیجه دیگری — علاوه بر آنچه که در علوم ذکر شد، جستجو نمایند.

فصل دوم

اگر راست باشد که بین غایایات، یک غایت است که نهایتاً مطلوب ما است، در صورتی که دیگر غایایات، فقط به مناسب آن هدف اولی مورد نظر ما می‌باشد، و باز اگر درست باشد که ما نمی‌خواهیم، در همه اوضاع و احوال، از نتیجه‌های، نتیجه‌ای دیگر را کسب نماییم — زیرا در بینهایت سردرگم شده و تمایلاتمان خالی از وجه و مهمل می‌ماند، واضح است که هدف آخری ممکن است — خیر، حتی خیر محض باشد.

اگر چنین وضعی پیش آید، باید بکوشیم، ولو به نحو اختصار ماهیت این خیر را مشخص کرده و بگوییم که موضوع آن علم نظری یا عملی است.

ممکن است بدنظر بررسد که این امر مرتبط به علم اصلی و بینهایت سازمان‌دهنده است. ولی به صورت ظاهر، چنین علمی (علم اعلا) سیاست است — سیاست معلوم می‌دارد که کدام علوم در دولت‌ها ضروری و کدام دانش را باید عامه مردم کسب نمایند و تا چه حدودی فرا گیرند — مگر نمی‌بینیم که ارجمندترین علوم، مانند علم نظام، تدبیر منزل و خطابه، تابع علم سیاست هستند؟

از آنجاکه علم سیاست از دیگر علوم بهره می‌برد و معین می‌کند که مردم باید چه کارهایی را انجام و از چه کارهایی احتراز جویند، غایت این علم شامل غایایات دیگر علوم است و از این‌رو، خیر باید هدف نهایی علم سیاست باشد.

۱. علوم سازمان‌دهنده: Science Architectoniques

۲. علوم تابعه: Science Subordonnees